

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 313 2. júlí 1991 um aðlögun fullvirðisréttar til framleiðslu sauðfjárafurða að innanlandsmarkaði, með síðari breytingu.

1. gr.

5. mgr. 27. gr., sbr. 2. gr. rg. nr. 183/1992, orðast svo:

Greiðslur vegna niðurfærslu fullvirðisréttar til framleiðslu sauðfjárafurða skulu greiddar handhafa réttar beinna greiðslna á lögbylinu vegna framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1993-1994 samkvæmt skráum Framleiðsluráðs landbúnaðarins 31. janúar 1993. Þetta gildir þó ekki ef gert er samkomulag á milli ábúanda og eiganda lögbylis, þegar ekki er um sömu aðila að ræða, um annan hátt á greiðslum, enda berist skrifleg tilkynning þess efnis til landbúnaðarráðuneytisins fyrir 31. janúar 1993. Taki leiguliði við greiðslunum getur eigandi lögbylis óskað eftir því við ábúðarlök að tekið verði tillit til þeirra við mat skv. 16. gr. ábúðarlaga, nr. 64/1976, að því marki sem þær teljast bætur fyrir skerðingu á búrekstraraðstöðu eftir lok ábúðartímans.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum ásamt síðari breytingum og öðlast þegar gildi.

Landbúnaðarráðuneytið, 21. janúar 1993.

Halldór Blöndal.

Jón Höskuldsson.

REGLUGERÐ

um fullnustu refsíðoma.

1. gr.

Fangelsismálastofnun tekur við refsíðomum til fullnustu frá ríkissaksóknara og Hæstarétti og öðrum dómum þar sem refsing er ákveðin. Sektardóma sendir stofnunin viðkomandi lögreglustjórum til fullnustu.

Stofnunin annast fullnustu varðhalds- og fangelsisdóma.

Fangelsismálastofnun felur viðkomandi lögreglustjórum innheimtu sakarkostnaðar og skal innheimtan falin þeim með úrskurði þar um.

2. gr.

Stofnunin tilkynnir dómþola um dóm hans og hvenær hann skuli mæta til afplánunar. Mæti dómþoli ekki til afplánunar á þeim tíma sem ákveðinn er í tilkynningu felur stofnunin viðkomandi lögreglustjóra að hafa upp á honum og færa hann í fangelsi.

3. gr.

Leiti dómþoli eftir fresti á að hefja afplánun er stofnuninni heimilt að veita hann, ef sérstakar aðstæður dómþola mæla með, í allt að sex mánuði frá þeim tíma er dómþoli átti upphaflega að hefja afplánun.

Við ákvörðunina skal tekið mið af alvarleika afbrots dómpóla, sakarferli, hversu langt er um liðið frá því afbrot var framið og öðru sem máli skiptir. Ekki skal veita frest á afplánun ef hætta er talin á að dómpóli misnoti hann og almennt skal frestur ekki vera lengri en einn mánuður í senn. Rétt er að binda slíkan frest þeim skilyrðum að dómpóli fremji ekki afbrot á fresttímanum, sé reglusamur og hafi samband við fangelsismálastofnun eins og fyrir hann er lagt. Einnig er heimilt að binda frestun skilyrðum sem getið er í 57. gr. almennra hegningarlaga. Í undantekningartilvikum má taka mið af fangafjölda þegar ákvörðun um frest er tekin.

Rjúfi dómpóli skilyrði fyrir frestun afplánunar er stofnuninni rétt að láta afplánun hefjast án frekari fyrirvara.

Mæti dómpóli ekki á þeim tíma sem ákveðinn hefur verið með frestveitingu felur stofnunin viðkomandi lögreglustjóra að hafa upp á honum og færa hann í fangelsi.

4. gr.

Fangelsismálastofnun veitir reynslulausnir skv. 40. gr. almennra hegningarlaga. Ákvarðanir stofnunarinnar skulu vera skriflegar og rökstuddar.

Stofnunin tekur á móti beiðnum um náðun af refsingu, tekur saman upplýsingar um þau mál og sendir náðunarnefnd sbr. 6. gr.

Stofnunin tilkynnir dómpóla um afgreiðslu dómsmálaráðherra á náðunarbeiðni.

Beiðni um náðun frestar framkvæmd refsingar þar til hún hefur verið afgreidd, enda sé hún fram komin eigi síðar en hálfum mánuði áður en afplánun skal hefjast. Sé náðunarbeiðni endurnýjuð frestar hún þó ekki framkvæmd refsingar, nema um sé að ræða nýjar upplýsingar um hagi dómpóla, sem ekki var unnt að leggja fram með fyrri beiðni.

5. gr.

Að jafnaði verður fanga ekki veitt reynslulausn ef ólokið er í refsivörslukerfinu máli á hendur honum þar sem hann er grunaður eða sakaður um refsiverða háttsemi.

Fanga verður ekki veitt reynslulausn af blönduðum skilorðsdómi. Þó er unnt að víkja frá því ef sá dómur er síðastur í fullnusturöð fleiri dóma og öll refsing dómsins rúmast innan tímaskilyrða 1. og 2. mgr. 40. gr. almennra hegningarlaga. Heimilt er að veita fanga reynslulausn þó blandaður skilorðsdómur sé meðal þeirra dóma sem hann afplánar, enda sé þeim dómi haldið utan útreiknings á tímaskilyrðum 1. og 2. mgr. 40. gr. almennra hegningarlaga.

Að jafnaði verður fanga ekki veitt reynslulausn þegar liðinn er helmingur refsitímans, ef hann afplánar refsingu fyrir manndráp, ofbeldis- eða kynferðisbrot, meiriháttar fíkniefnabrot, brennu eða annað almennt hættubrot, rán, eða annað afbrot sem er sérlega gróft nema sérstakar ástæður mæli með, þ.m.t. lengd refsingar, persónulegar aðstæður og framúrskarandi hegðun í refsivistinni.

Að jafnaði verður fanga ekki veitt reynslulausn þegar liðinn er helmingur refsitímans, ef hann hefur áður afplánað óskilorðsbundnar refsingar tvívegis eða oftar, nema sérstakar ástæður mæli með, þ.m.t. lengd dómsins, persónulegar aðstæður og framúrskarandi hegðun í refsivistinni, eða að mörg ár eru liðin frá síðustu afplánun.

Að jafnaði verður fanga ekki veitt reynslulausn ef hann telst vera síbrotamaður eða honum hefur ítrekað áður verið veittar reynslulausnir og rofið skilyrði þeirra, nema alveg sérstaklega standi á.

Reynslulausn verður ekki veitt ef slíkt þykir að öðru leyti óráðlegt vegna haga fangans.

Nú hefur dómþoli ekki hafið afplánun og er þá allt að einu heimilt að veita honum reynslulausn af refsingunni, ef hann hefur áður afplánað a.m.k. jafnlanga refsingu, og refsingin er einvörðungu vegna afbrota sem framin eru fyrir þá afplánun og hann hefur ekki verið dæmdur fyrir afbrot framin eftir að þeirri afplánun lauk og öðrum skilyrðum um veitingu reynslulausnar er fullnægt.

6. gr.

Heimilt er dómþolum að skjóta til dómsmálaráðherra ákvörðunum fangelsismálastofnunar um reynslulausnir.

Dómsmálaráðherra skipar þriggja manna nefnd, náðunarnefnd, til tveggja ára í senn, sem lætur honum í té rökstuddar tillögur um afgreiðslu erinda sem til hans er skotið skv. 1. mgr. þessarar greinar og um afgreiðslu náðunarbeiðna.

7. gr.

Nú hefur dómþola verið veitt skilorðsbundin náðun eða reynslulausn, eða hann dæmdur skilorðsbundið og umsjón gerð að skilyrði og skal þá fangelsismálastofnun fylgjast með því eftir föngum að hann haldi skilorðið. Rétt er stofnuninni í þessu skyni að leggja fyrir dómþola að tilkynna sig með reglubundnum hætti til stofnunarinnar símleiðis eða með því að koma á skrifstofu hennar, eða með öðrum hætti.

8. gr.

Fangelsismálastofnun tekur allar ákvarðanir skv. 41. gr. almennra hegningarlaga um lengd reynslutíma, skilyrði reynslulausnar og um að fella niður skilyrði reynslulausnar að nokkru eða öllu leyti.

9. gr.

Fangelsismálastofnun fjallar um skilorðsrof skv. 2. mgr. 42. gr. almennra hegningarlaga. Stofnunin fjallar með sama hætti um skilorðsrof þeirra sem hefur verið veitt náðun skilorðsbundið.

Stofnunin ákveður hvort breytt skuli skilyrðum og reynslu- og/eða tilsjónartími lengdur allt að lögmæltu hámarki hans eða að dómþoli taki út refsingu þá sem eftir stendur.

Ákvörðun fangelsismálastofnunar skv. 3. mgr. þessarar greinar skal vera skrifleg og rökstudd. Fangelsismálastofnun birtir eða lætur birta dómþola ákvörðunina með sannanlegum hætti og er óheimilt að láta hann taka út eftirstöðvar refsingar fyrr en eftir birtingu.

10. gr.

Nú hefur fangelsismálastofnun tekið ákvörðun um að dómþoli skuli afplána eftirstöðvar refsingar, sem honum hefur verið veitt skilorðsbundin reynslulausn á eða náðun af, vegna skilorðsrofs, og dómþoli er frjáls ferða sinna, og er þá stofnuninni rétt að fela viðkomandi lögreglustjóra að hafa upp á dómþola til að birta honum ákvörðunina og eftir atvikum að færa hann í fangelsi.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 30. gr. laga um fangelsi og fangavist nr. 48 frá 19. maí 1988 og 40.–42. gr. almennra hegningarlaga nr. 19 frá 12. febrúar 1940 og öðlast þegar gildi.

Jafnframt fellur brott reglugerð um upphaf og lok fangavistar nr. 569 frá 30. desember 1988.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 28. janúar 1993.

Þorsteinn Pálsson.

Hjalti Zóphóniasson.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð nr. 449, 15. nóvember 1990,
um endurgreiðslu virðisaukaskatts af vinnu manna við íbúðar-
húsnæði með síðari breytingum.**

1. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 1. gr.:

- a. Í stað orðanna „60% virðisaukaskatts“ í 1. stafl. komi: virðisaukaskatt.
- b. Í stað orðanna „60% virðisaukaskatts“ í 2. stafl. komi: virðisaukaskatt.

2. gr.

Eftirtaldar breytingar verða á 10. gr.:

- a. Hundraðshluti í fyrsta staflið verði: 7,75%
- b. Hundraðshluti í öðrum staflið verði: 8,75%
- c. Hundraðshluti í þriðja staflið verði: 6,25%

3. gr.

Reglugerð þessi, sett með heimild í 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, gildir frá 1. janúar 1993.

Fjármálaráðuneytið, 15. janúar 1993.

F. h. r.

Indriði H. Þorláksson.

Jón H. Steingrímsson.